

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 31	Utgitt 29 mai	1942
Innhold.		
Mpr. besl. om fredning av garden Rød, Tjøme		457
» om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor inna- bygdsboende i Rømskog		458
» om do. for do. i Øymark		459
» om do. for do. i Østre Moland		460
» om do. for do. i Selje		461
» om do. for do. i Rissa		462
» om do. for do. i Foldereid		463
» om do. for do. i Tysfjord		464
Lov om utvidelse av grensene for Holmestrand		465
» om tillegg til lov om tannlægers rettigheter og plikter ..		467
» om styre for bygdealmenninger og statsalmenninger....		467
Midlert. lov om salg av rasjonerte varer fra forbruksforeninger og samvirkelag		468
Skr. om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Spydeberg		469
» om do. av do. i Våle		469
» om gjennomføring av husleieloven i Bamble		469
» om do. av do. i Selje		469
» om do. av do. i Vestnes		470
» om do. av do. i Klinga		470
» om midlert. avhjelp av husmangel i Aust-Agder fylke..		470

Ministerpresidentens beslutning om fredning av 31 mars.
garden Rød, gnr. 1 bnr. 4—7 i Tjøme herred,
Vestfold fylke.

Skogen, plantelivet og dyre- og fuglelivet på gnr. 1 bnr. 4
—7 i Tjøme herred, Vestfold fylke, skal være fredet mot øde-
leggelse eller skade i enhver form.

På det fredete område er det forbudt:

1. Å drive ut skog. I samråd med Landsforeningen for nat-
urfredning i Norge og fylkesskogmesteren i Vestfold skal
det dog være eieren tillatt å hogge de trær som det finnes
hensiktsmessig å fjerne.
2. Å gjøre skade på trær, busker eller planter.
3. Å drepe, fange, skade eller forstyrre dyr eller fugl.
4. Å ødelegge eller røve hi, reir eller egg.

Oslo 31 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

15 mai.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Rømskog herredsting, Østfold fylke, 28 april 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendig-

heter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne. 15 mai.

Mulktten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

15 mai.

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Øymark herredsting, Østfold fylke, 20 april 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog

15 mai. ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

15 mai. **Skriv** frå Innanriksdepartementet.

Med dette vert meldt at departementet har godkjent dei vedtektane som Østre Moland heradsting, Aust-Agder fylke, fastsette 25 april 1942 for bruk av § 55 i jordlova overfor innabygdsbuande eigarar av jordbruk.

Vedtektane lyder så:

§ 1. Dersom jordbruk som eigast av innabygdsbuande er i vanhevd, kan jordstyret i samsvar med det som er fastsett i § 55 i lov frå 22 juni 1928 om ymse jordspørsmål, gje eigaren pålegg om å driva bruket opp i forsvarleg hevd. Jordstyret må i kvart tilfelle føreåt få godkjent pålegget av Landbruksdepartementet.

Når det skal avgjerast om eit bruk er i vanhevd, må det mellom anna takast omsyn til lægje og korleis jorda er skikka for dyrking, og om drifta kan seiast å vera sers dårleg samanlikna med det som er medels for tilsvarende jord i heradet.

§ 2. Heile jordstyret skal føreåt fara over jordbruket det gjeld. Eigaren skal få eit høveleg varsel om overfaringa og kan vera til stades. Før jordstyret gjev sitt pålegg skal han få utale seg. Deretter må jordstyret søkja om godkjenning av departementet.

§ 3. Før det vert gjeve slikt pålegg, skal jordstyret freista å få eigaren til godviljug å gjera dei arbeid som jordstyret finn er turvande for å få jorda opp i forsvarleg hevd.

Jordstyret skal i sitt pålegg til eigaren seia frå kva som vantar ved drifta og fastsetja dei arbeid som skal gjerast.

§ 4. For å gjera dei arbeid som er fastsett i pålegget, skal eigaren få ein rimeleg frist, som vert å avpassa etter storleiken og arten av dei arbeid som skal gjerast. Når arbeida og fristen fastsetjast, skal det takast omsyn til eigarens økonomiske stode og personlege arbeidsevne.

§ 5. Jordstyret fastsett ei årleg pengebot som skal betalast dersom dei pålagte arbeid ikkje vert gjort. Denne pengebot skal betalast kvart år og vert å rekna frå den tid eigaren

får melding om bota. Ho kan ikkje i noko tilfelle krevjast 15 mai. betalt før arbeidsfristen er ute.

§ 6. Bota vert å fastsetja og kunngjera for eigaren samstundes med pålegget om dei arbeid som skal gjerast. Når storleiken av bota skal fastsetjast, må jordstyret nøgje prøva alle omstende som truleg kan ha innverknad på ho, og serleg eigaren sin økonomiske evne.

Bota må ikkje i noko tilfelle vera høgare enn kr. 1 000 for året. Ho krevjast inn og nyttast i samsvar med § 54 i jordlova.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

19 mai.

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Selje herredsting, Sogn og Fjordane fylke, 16 april 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innbygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelse

19 mai. sen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

19 mai. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Rissa herredsting, Sør-Trøndelag fylke, 27 april 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd. 19 mai.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

19 mai.

Med dette vert meldt at departementet har godkjent dei vedtektane som Foldereid heradsting, Nord-Trøndelag fylke, fastsette 13 april 1942 for bruk av § 55 i jordlova overfor innabygdsbuande eigarar av jordbruk.

Vedtektane lyder så:

§ 1. Dersom jordbruk som innabygdsbuande eig er i vanhevd, kan jordstyret i samsvar med det som er fastsett i § 55 i lov frå 22 juni 1928 om ymse jordspørsmål gje eigaren pålegg om å driva bruket opp i forsvarleg hevd. Jordstyret må i kvart tilfelle føreåt få godkjent pålegget av Landbruksdepartementet.

Når det skal avgjerast om eit bruk er i vanhevd, må det mellom anna takast omsyn til lægje og korleis jorda er skikka for dyrking, og om drifta kan seiast å vera sers dårleg samanlikna med det som er medels for tilsvarende jord i heradet.

§ 2. Heile jordstyret skal føreåt fara over jordbruket det gjeld. Eigaren skal få eit høveleg varsel om overfaringa og kan vera til stades. Før jordstyret gjev sitt pålegg skal han få uttale seg. Deretter må jordstyret søkja om godkjenning av departementet.

19 mai. § 3. Før det blir gjeve slikt pålegg, skal jordstyret freista å få eigaren til godviljug å gjera dei arbeid som jordstyret finn er turvande for å få jorda opp i forsvarleg hevd.

Jordstyret skal i sitt pålegg til eigaren seia frå kva som vantar med drifta og fastsetja dei arbeid som skal gjerast.

§ 4. For å gjera dei arbeid som er fastsett i pålegget, skal eigaren få ein rimeleg frest som blir avmålt etter storleiken og arten av dei arbeid som skal gjerast. Når arbeidet og fresten blir fastsett, skal det takast omsyn til den økonomiske stoda åt eigaren og den personlege arbeidsevna hans.

§ 5. Jordstyret fastsett ei årleg pengebot som skal betalast dersom dei pålagte arbeid ikkje blir gjort. Denne pengebot skal betalast kvart år og blir rekna frå den tid eigaren får melding om bota. Ho kan ikkje i noko tilfelle krevjast betalt før arbeidsfresten er ute.

§ 6. Bota blir å fastsetja og kunngjera for eigaren samstundes med pålegget om dei arbeid som skal gjerast. Når storleiken av bota skal fastsetjast, må jordstyret nøgje prøva alle omstende som truleg kan ha innverknad på ho, og særleg den økonomiske evna åt eigaren.

Bota må ikkje i noko tilfelle vera høgre enn kr. 1 000 for året. Ho skal krevjast inn og nyttast i samsvar med § 54 i jordlova.

19 mai. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Tysfjord herredsting, Nordland fylke, 21 april 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innbygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eierne skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne.

Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning 19 mai. til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Lov om utvidelse av grensene for kjøp- 21 mai. staden Holmestrand. Nr. 1.

§ 1. Fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Holmestrand fra Botne herred den såkalte Bedehussletta, Dunkebekk og Hagemannskogen, nemlig det område som begrenses av den nåværende bygrense fra bystein 6 til 1, sjøen og følgende linje:

Fra sjøen følges Melkefabrikkens nordre gjerde opp til Nykirkevegen. Grensen går rettlinjet videre mot vest-sør-vest idet man følger retningen av den vestre delen av Melkefabrikkens gjerde til denne linje skjærer vegen som går fra Ilestusvingen ned til Melkefabrikken, ca. 25 m sør for midtpunktet av Karusellsvingen. Herfra følger den samme vegg nordøstre og senere nordre kant fram til stikkrenna for Dunkebekken oppe ved Ilestusvingen. Fra dette punkt går grensen rettlinjet til det nåværende grensemerke nr. 6 ved Nyvegen.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsbefaring

21 mai. som holdes av personer Innenriksdepartementet oppnevner.
Nr. 1. Åstedsforretningen stadfestes av departementet.

§ 3. De deler av Botne herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Holmestrand, skal fra utskillelsen gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1942 måtte hvile på jord som ved denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1942 er bosatt på de strekninger som etter § 1 henlegges til kjøpstaden Holmestrand, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot oppnevning til kommunale verv anses som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd på disse strekninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1942 hadde bopel innen de strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Holmestrand, anses ved skatteligningen for budsjettåret 1 juli 1942 til 30 juni 1943 med hensyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidete bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1942 til 30 juni 1943 skal foretas av likningsmyndighetene i Holmestrand og etter de regler som gjelder for Holmestrand i medhold av skattelovgivningen for byene.

Finansdepartementet fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

§ 6. De i Botne herred hjemstavnsherrettede personer som 1 juli 1942 bor — eller om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bopel i herredet innen de strekninger av dette som henlegges til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden hvis de er flyttet til disse strekninger før 1 juli 1941.

§ 7. De personer som på den tid da de i denne lov omhandlede strekninger går over til kjøpstaden Holmestrand, driver kjøpmannshandel på disse strekninger i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles ha rett til å fortsette den næring de har drevet med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De personer som i medhold av gjeldende lovgivning fra 1 juli 1941 har drevet håndverk på ovennevnte strekninger, skal ha rett til på disse områder å fortsette den næring de har drevet.

De næringsdrivende som omhandles i denne paragraf, må

melde seg for politimesteren i Horten innen 1 september 1942 21 mai.
for å kunne nyte de rettigheter som herved tillegges dem. Nr. 1.

Handelsdepartementet gir de nærmere forskrifter som finnes påkrevd etter denne paragraf.

§ 8. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Holmestrand og Botne prestegjeld, som nærværende lov måtte nødvendiggjøre.

Oslo 21 mai 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin. R. J. Fuglesang.

Lov om tillegg til lov om tannlagers rettigheter og plikter. 21 mai.
Nr. 2.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I.

I lov om tannlagers rettigheter og plikter av 29 april 1927 tilføyes som nytt sjette ledd i § 6:

Tannlæge kan ikke uten Innenriksdepartementets samtykke ansettes som assistent hos annen tannlæge. Departementet kan bestemme, at slikt samtykke skal være nødvendig også for ansettelse av tannlæge i annen stilling enn som assistent hos tannlæge.

II.

Denne lov får også anvendelse hvor ansettelsen har funnet sted før lovens ikrafttreden, dersom vedkommende ikke før lovens ikrafttreden var tiltrådt stillingen.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 21 mai 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs. R. J. Fuglesang.

Lov om styre for bygdealmenninger og statsalmenninger. 21 mai.
Nr. 3.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

21 mai. § 1. Bygdealmenningers styre oppnevnes blant de i al-
Nr. 3. menningen eiendomsberettigete og bruksberettigete. Styret skal bestå av en formann og 3 rådgivere, hvorav den ene skal være varaformann. For samtlige skal oppnevnes personlige varamenn. Tjenestetiden regnes fra 14 april og er 4 år.

Plikt til å motta oppnevning har alle eiendomsberettigete og bruksberettigete i almenningen. Rett til å unnslå seg har den

- a. som er over 60 år,
- b. som påberoper seg svakelighet eller annen hindring som Landbruksdepartementet godkjenner,
- c. eller som har gjort tjeneste de 4 nærmest foregående år.

§ 2. Almenningsstyret oppnevnes av Landbruksdepartementet.

Forslag til oppnevning fremsettes av ordføreren i den eller de kommuner hvor de i almenningen berettigete eiendommer ligger. Ordføreren treffer sitt vedtak i møte med formennene. Før oppnevning finner sted skal forslaget — eventuelt forslagene — forelegges for fylkesskogrådet til uttalelse.

§ 3. Almenningsstyret holder møter når formannen bestemmer det. Gyldig vedtak kan bare gjøres når formannen og minst to rådgivere er til stede.

Formannen eller den han bestemmer legger fram de saker som skal behandles. Medlemmene plikter å uttale seg, men formannen gjør vedtaket etter eget omdømme. Er et medlem uenig i vedtaket, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Gjør han ikke det, anses han som enig i vedtaket og medansvarlig med formannen. Stemmegivning finner ikke sted.

§ 4. Ved oppnevning av styre for statsalmenninger får foranstående regler tilsvarende anvendelse. Styret oppnevnes blant de i almenningen bruksberettigete.

§ 5. Landbruksdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

§ 6. Fra denne lovs ikrafttreden oppheves lov om valg av styre for bygdealmenninger og for statsalmenninger av 10 juli 1936.

Oslo 21 mai 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

21 mai. **Midlertidig lov om salg av rasjonerte varer**
Nr. 4. fra forbruksforeninger og samvirkelag.

Forbruksforeninger og samvirkelag som driver kjøpmannshandel fra flere faste utsalgssteder i næringskommunen,

kan uten hinder av bestemmelsen i § 28 i lov om handels- 21 mai.
næring av 8 mars 1935 selge varer som er undergitt offentlig Nr. 4.
rasjonering, til andre enn sine egne medlemmer.

Forbruksforeninger og samvirkelag som driver kjøp-
mannshandel, plikter i samme utstrekning som andre forhand-
lere å selge varer som er undergitt offentlig rasjonering, til
enhver som ønsker å kjøpe.

Oslo 21 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

22 mai.

Med hjemmel i lov om tvungen avståelse av
bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr.
§ 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsetter departe-
mentet at Spydeberg herred, Østfold fylke, skal kunne
kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsam-
lingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen
bruk innen herredets grenser.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

22 mai.

Med hjemmel i lov om tvungen avståelse av
bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr.
§ 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsetter departe-
mentet at Våle herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve
avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlings-
lokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk
innen herredets grenser.

Vedtaket trer i kraft straks.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

22 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av varaord-
føreren i Bamble herred, Telemark fylke, 11 april 1942
til vedtekt om gjennomføring av husleie-
loven i Bamble, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Bamble.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

22 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordfore-
ren i Selje herred, Sogn og Fjordane fylke, 16 april 1942
til vedtekt om gjennomføring av husleie-
loven i Selje, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Selje.

22 mai. **Skriv frå Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak åt ordføreren i Vestnes herad, Møre og Romsdal fylke, 25 april 1942 til vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Vestnes bygningskommune, jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Kap. 7 i husleigelova skal gjelda i Vestnes bygningskommune, Vestnes.

§ 2. Lova gjeld ikke leigeavtaler om enkelt rom å bu i med eller utan tilleggsytingar.

Vedtekta trer i kraft frå i dag.

22 mai. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av varaordføreren i Klinga herred, Nord-Trøndelag fylke, 13 mai 1942 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Klinga, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Klinga.

23 mai. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

En bestemmer med dette at Administrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene skal gjelde for Aust-Agder fylke.

22 mai.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.
Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Bamble herred, Telemark fylke, 11 april 1942 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bamble, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:
§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Bamble.

22 mai.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.
Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Selje herred, Sogn og Fjordane fylke, 16 april 1942 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Selje, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.